

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.376/2018/3.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke
Dr. Kovács Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Csontos és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Illés Attila József ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pálvölgyi Miklós ügyvéd)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.983/2017/3-II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 22.P.21.421/2017/3.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A .. által az .. adóügyében a .. számon folytatott eljárásban 2017. március 16-án az alperes tanúként az alábbi, jegyzőkönyvbe foglalt

nyilatkozatot tette: „Ugyanakkor ismertem meg ..., amikor .. urat, 2012 januárjában. .. úr mutatta be a úti fiókjában. Megbeszéltünk egy találkozót, talán a .. úr hívott fel telefonon, én ott a közelben tanítottam, és nekem ez a hely megfelelő volt, hogy ott találkozzunk. Egy asztalhoz leültünk, .. úr bemutatta .., hogy ő a társa. .. úr mondta, hogy szeretnének .. egy közös céget csinálni, és arra kért, hogy én vállaljam el az ügyvezetőséget. Én mondtam, hogy időm nagyon kevés lesz, mert tanár vagyok és zenész, ezért is nem fogadtam el pénzt. Szóba került, hogy ha ez a cég sikeresen tud működni, elképzelhető, hogy tárgyalhatunk anyagi (pénz) vagy valami más ellenjuttatásról. Ekkor nem történt az ismeretségen, beszélgetésen, szóbeli megállapodáson kívül más."

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [2] A felperes keresetében kérte megállapítani, hogy az alperes megsértette a jóhírnevét, kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, valamint a jogsértés abbahagyására és elégtétel adására kötelezését. Kereseti álláspontja szerint az alperes az adóhatóság előtt a tett tanúvallomásában valótlan nyilatkozatot tett, amellyel azt a látszatot keltette, mintha a felperes arra akarta volna rávenni, hogy vagyoni előny nyújtásáért papíron, érdemi tevékenység végzése nélkül vállalja el az általuk alapítani kívánt gazdasági társaság ügyvezetői tisztségét, így közreműködött valótlan adatok cégnyilvántartásba kerülésében.
- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest az alperes részére elsőfokú eljárási költség, az államnak elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezte. A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest másodfokú eljárási költség és illeték fizetésére kötelezte.
- [5] A jogerős ítélet indokolása szerint a felek között a kifogásolt szövegtartalom tekintetében nem volt vita, annak pedig nincs jelentősége, hogy a tanúnyilatkozat alapján a jelenlévőkben milyen szubjektív álláspont alakult ki a felperes személyét illetően. A nyilatkozat sértő jellege, illetve az üggyel való összefüggése objektív szempontok alapján ítélni lehet meg, ezért helytállónan mellőzte az elsőfokú bíróság a jogalap vizsgálata körében a felperes által indítványozott tanúk meghallgatását az alperes nyilatkozatának rájuk tett hatásáról. Az elsőfokú bíróság döntését arra alapította, hogy a felperes által kifogásolt tartalom esetleges valótlanúsága esetén sem sértő, ezért helytállónan állapította meg, hogy sértő jelleg hiányában a Ptk. 2:45. § (2)

bekezdése alapján a jóhírnév megsértése nem állapítható meg. Nincs ügydöntő jelentősége annak sem, hogy a kifogásolt nyilatkozat hol, milyen nyilvánosság előtt hangzott el. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a kifogásolt közlés sértő jellegének hiányát. Az alperes felperessel való találkozásának ténye, célja és az ott elhangzott felkérés önmagukban semmilyen pénzért elvégzendő jogellenes tevékenységre, bűncselekményre nem utalnak, és a nyilatkozat alapján nem keletkezett olyan látszat sem, mintha a felperes kifejezetten arra kívánta volna rávenni az alperest, hogy valótlan, hamis adatokat jegyeztessenek be a cégnyilvántartásba, és ezért a törvénytelenységért pénzt kínált. Mindezekre tekintettel a jóhírnév sérelme nem állapítható meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében. Felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítélet Pp. 206. § (1) bekezdés, Pp. 221. § (1) bekezdését sérti. Az eljáró bíróságok nem tárták fel kellően a tényállást, így tévesen jutottak arra a következtetésre, hogy a perben nem releváns az a körülmény, hogy az alperes adóigazgatási eljárásban tett nyilatkozata valós vagy valótlan tényállításokat tartalmaz. A nyilatkozat szándékosan és jogellenesen azt a látszatot kelti, mintha az alperest arra akarták volna rávenni, hogy vagyoni előny nyújtásáért „papíron”, érdemi tevékenység végzése nélkül vállálja el az általuk alapítani kívánt gazdasági társaság ügyvezetői tisztségét, ezzel valótlan adat közhitelnyilvánításba való bejegyeztetésében kérték a közreműködését, amely magatartás a Btk. 342. § (1) bekezdésének c) pontjába ütközik, és az ún. intellektuális közokirat-hamisítás büntettét valósítja meg. Az elsőfokú bíróság mellőzte a peres felek és a tanúk meghallgatását. A másodfokú bíróság álláspontját nem indokolta, az általa értékelt bizonyítékokat nem jelölte meg, és elmulasztott hivatkozni azokra a jogszabályokra, amelyek alapján az elsőfokú bíróság döntését helyesnek találta.

- [7] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [9] A Ptk. 2:45. (2) bekezdése alapján a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyére vonatkozó, és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

- [10] A fenti rendelkezés értelmében a valótlan tény állítása, híresztelése, illetve a valós tény hamis színben való feltüntetése valósítja meg a jóhírnév megsértését, feltéve, ha az az érintett személyre nézve sértő. Ebből következően, amint azt az eljáró bíróságok is helyesen megállapították, még a valótlan tényállítás sem alkalmas a jóhírnév megsértésére, ha az sértő tartalmat nem hordoz.
- [11] Az alperes perben kifogásolt és az adóhatósági eljárásban jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatának szövege a perben nem volt vitás. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a jóhírnév sérelmének megítélése szempontjából a közlés felperest sértő jellege objektív szempontok alapján ítélt meg. Ezért nem sértette meg az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) és (3) bekezdéseiben foglalt tényállás feltárási kötelezettségét azzal, hogy a felek személyes meghallgatását és az indítványozott tanúk kihallgatását mellőzte.
- [12] A jóhírnév sérelmének megállapítására az érintett személy társadalmi megítélését hátrányosan befolyásoló közlés alkalmas. A per tárgyává tett nyilatkozat a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint nem hordoz olyan tartalmat, amit annak a felperes tulajdonít. Ezért a kifogásolt közlésben szereplő tényállítások még valótlanosságuk esetén sem teszik megállapíthatóvá a jóhírnév megsértését.
- [13] A felperes tévesen kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdése alapján az indokolási kötelezettségének. A másodfokú bíróság a döntését a jogvita elbírálásához szükséges mértékben és kimerítően megindokolta, az eldöntendő kérdés jogkérdés volt, ezért bizonyítékok megjelölése szükségtelen volt, a perben irányadó jogszabályi rendelkezés pedig a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése, amelyet a másodfokú ítélet indokolása tartalmaz.
- [14] Mindezekre tekintettel jogszabálysértés nélkül utasította el a jogerős ítélet a keresetet. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Ptk. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [15] Ptk. 2:45. § (2)

Záró rész

- [16] Az alperesnek áthárítható felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles az

államnak megtéríteni.

Budapest, 2019. május 8.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

AM

tisztviselő